

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, přátelé v Kristu, zdravím vás o druhé neděli velikonoční apoštolským pozdravem: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista. Amen

Ve velikonočním období je nedělí je celkem šest, sedmá pak už je neděle svatodušní. Ještě ve čtvrtek jsem doufala, že na svatodušní svátky se sejdem v kostele a budeme moci společně slavit také slavnost confirmace. Po dnešním (pátečním) vyjádření vlády, že kostely budou otevřeny postupně pro 15-50 lidí, to nevypadá reálně.

Nicméně - neděli máme ke slavení – ke společenství s Pánem Bohem, k děkování za dar života, za dary Božího milosrdenství, za Ježíše a pro něj za naději vzkříšení. Možná právě v tuto dobu, kdy dny jsou jeden jako druhý, kdy nám chybí „běžný režim“ a obvyklé povinnosti i obvyklá zábava, se nám význam neděle může z šedi dnů „vyloupnout“ zcela nově. - Jako den určený ke slavení, k pamatování na Pána Boha v dobrém, protože On na nás v dobrém pamatuje. Neděle nám nabízí prostor, abychom si to vděčně uvědomovali. A dávali tak svým dnům, svým životům, dobré, smysluplné „zarámování“.

Můžete si zazpívat (nebo aspoň přečíst) písničku z EZ 441 „Svatá doba, Páně den“

Modlitba:

Milý Bože, děkujeme Ti za nedělní den, za darované společenství s Tebou. Děkujeme za tento čas k ztišení, naslouchání a díkůvzdání, děkujeme za Tvé milosrdenství. Radujeme se, když k nám přicházíš v Duchu svatém a učíš nás životu s Ježíšem Kristem, Tvým Synem. Věříme, že jeho láska a odpuštění je to, co nás spojuje, i když nemůžeme být spolu a vedle sebe při bohoslužbách. Chválíme Tě za to, že nás máš rád a že můžeme být Tvými dětmi. Prosíme, veď nás životem cestou Kristovou, cestou pokoje. Amen

Evangelium podle Jana, 20/19-23

Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám." 20 Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. 21 Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." 22 Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. 23 Komu odпустíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodпустíte, tomu odpuštěny nejsou."

Kázání:

Když se řekne „bezpečí“, co si pod tím představíte? - Domov, blízkého člověka, otevřenou náruč, rodiče, přátele, světlo, pokoj, být v dobrém spolu...? Pro mne je to „doma u stolu“, když jsme všichni spolu, je tam teplo, světlo, jídlo, povídání, radost... To je mi dobře, bezpečně. - Tak asi bylo učedníkům, když se zase, po vzkříšení, potkali s Ježíšem. Evangelista Jan o tom vypráví celou řadu příběhů, ten dnešní je o pokoji, který přichází do srdce a do života právě s Ježíšovou blízkostí.

Učedníci jsou, prvního dne po sobotě (tedy v neděli, v den vzkříšení), za zavřenými dveřmi, aby se chránili před nebezpečím, které na ně číhalo venku. Raději omezí svobodu pohybu, aby se chránili před ohrožením života. Neohrožuje je agresivní virus, ale agresivní odpůrci Ježíše, kteří chtějí skoncovat s každou připomínkou toho ukřížovaného vzbouřence a náboženského blouznivce. Učedníci mají strach vystrčit nos na ulici. Slyšeli už sice zprávu o vzkříšení, někteří i viděli prázdný hrob – ale nijak je to neuklidnilo. Co myslíte, že v těchto chvílích nejvíc potřebují? - Střecha nad hlavou jim nechybí, jídlo a pití jistě nějaké doma mají, ani společnost jim nechybí, nejsou každý sám, dokonce možná se i spolu modlí... Co jim ale opravdu chybí, je pokoj, upokojení, spočinutí. Mají strach, jsou ve stresu z toho, co přinesou další dny. Proto jsou schovaní za zavřenými dveřmi. Jakoby zavřené, zamčené dveře měly být tím, co jim dodá pocit bezpečí.

A přece jsou plni nepokoje. Zastrčená závora je dělí od nepřátelského světa, který vydal na smrt jejich Mistra a odkud i oni mohou očekávat neporozumění, zlobu a nenávisť. Mají strach ze světa venku, stejně ale, ne-li ještě víc, mají strach ze sebe sama, strach, před nímž nás neochrání ani zdraví, ani hmotná zajištěnost, ani demokracie. Tolik by potřebovali vystoupit z bludného kruhu soběstřednosti a zahleděnosti do minulosti – ale právě to je nad jejich síly; právě to je i nad naše síly, nad síly církve v každé době. Zavřené dveře, zašprajcované pozice, nepokojem zatuhlá, sevřená srdce, nemohou být otevřeny zevnitř, mohou být otevřeny jen zvenčí. Mezi učedníky, mrtvé strachem a nepokojem, musí vstoupit Živý. A opravdu: Pán přichází a staví se do jejich středu: Pán uprostřed svého lidu! Vzkříšený Pán vešel zavřenými dveřmi. Není to tentýž Ježíš, jak jej učedníci znali, nepřišel, aby se vrátil do života, aby pomalu stárnul a šel ke své smrti. Přichází jako ten první z jiného, z Božího břehu, poodhaluje to, co nám dosud zakrývá opona a říká: „Pokoj vám.“ On, Vzkříšený, přichází v neděli vzkříšení, aby vzkřísil víru svých přátel, aby kazil skutky Zlého, aby prolomil sklíčenost a beznaději, aby přinesl pokoj a uvedl Ducha svatého do života lidí nesvatých. Postaví se doprostřed nich a pozdraví je: „Šalom láchem. Pokoj vám.“ – Je to obvyklý židovský pozdrav, ale vyslovený Ježíšem, co všechno znamená! Ježíš přináší pokoj království Božího - mír s Bohem a mír mezi lidmi, vnitřní pokoj, který se vzápětí projevuje navenek. Není to žádný laciný klídek, je to pokoj vykoupený utrpením, křížem. Zahrnuje smíření, odpuštění.

Bratři a sestry, tohle vnímám jako základní potřebu svého života: Smíření a odpuštění, které souvisí s Boží láskou k nám, z níž můžeme žít a dál šířit smíření a odpuštění. Pokoj. Dovolím si tvrdit, že k dobrému životu potřebujeme především pokoj. Protože i když je člověk zdravý, ale nežije v pokoji, není to dobrý život; když je hmotně zajištěný, ale svíraný strachem a úzkostí, není to život, co by za mnoho stál... a dobré vztahy, ty se bez pokoje nedají budovat a udržet vůbec. Možná v duchu namítáte: a co láska, není nejdůležitější pro život láska? Máte pravdu, je, ale pokoj lásku obsahuje, stejně jako láska v sobě zahrnuje pokoj. O tom je ten dnešní příběh z Janova evangelia, že láska bázeň zahání a působí pokoj, který vede k novému životu tam, kde se zdálo, že žít se skoro nedá (že se dá jen živořit).

Šalom. - Co všechno v sobě zahrnuje toho hebrejské slovo! Nedá se to jedním ani několika slovy přeložit. Je to krásné, významově bohaté slovo. Zaznívá k nám např. ve jménu krále Šalomouna (Šelómó= Pokojný) nebo v názvu Božího města Jeruzaléma (Jerúšalajim= město pokoje). Šalom, to je víc, než náš výraz mír. Mír, to znamená neválčení, ale pokoj, šalom, to je něco pozitivního, celistvého, dokonalého, perfektního, prostě stav, který nemá chybu! Je to vlastně jen jiný výraz pro Boží spásu. Zahrnuje všechno dobro a štěstí, jaké si jen člověk dovede (nebo spíš ani nedovede) představit. Člověk, na němž spočinul šalom, žije v souladu, v souzvuku, v harmonii s Bohem, se světem s bližními; lidé šalomu, pokoje Božího, jsou nerozštěpení, nerozpolcení, nenalomení, jsou pro svět požehnáním.

Vzkříšený Pán stojí uprostřed svých učedníků a toto vše jim přináší, tím je obdarovává, to jim zjevuje těmi slovy: „Pokoj vám“. – A učedníci, dosud zavření pod strachem a pod závorou, se zaradovali, když spatřili Pána. Ale aby jim bylo jasné, že jim Kristus pokoj nejen přeje, ale také dává a k němu zmocňuje, znovu jim řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, já posílám vás. Přijměte Ducha svatého.“ Šalom, pokoj Boží, je celistvá nedělitelná věc; patří k němu přijímat a dávat dál. Kristus nás k tomu zmocňuje. On přináší pokoj a smíření do našeho rozhádaného a nemocného světa, pokoj do našich nepokojných lidských srdcí.

„Pokoj vám.! - Pokoj do vašich velkých i malých nepokojů, do vašich obav a strachů, i do nemocničních pokojů. Pokoj vám, dobrým i špatným křesťanům, vám, kteří jste zůstali věrni i vám, kteří jste ve zkouškách neobstáli. Pokoj vám, kteří jste na svá bedra vzali dílo smíření.

Ale - ten pokoj Boží, který nám Kristus přináší, to není jakýsi klídek, z něhož se nenecháme vyrušit, ať to kolem nás ve světě vypadá jakkoli strašně. Není to zbožné pokrčení rameny nad lidským utrpením a bolestí. Kristus nás svým pokojem zmocňuje, aktivizuje, burcuje k aktivnímu nesení toho pokoje Božího dál. - Jestli něco náš svět, naše společnost, naše domovy, naše vztahy, naše sbory naléhavě potřebují v této neklidné a

zneklidňující době, pak je to právě pokoj – smíření se sebou, s bližními, s Bohem. - Možná se vám to zdá málo. Hodně lidí dnes říká, že potřebujeme hlavně zdraví, to že je nejdůležitější. Myslím ale, že i ten, kdo podléhá slabosti těla, může ukazovat k těm nejdůležitějším a nejkrásnějším věcem člověka. I ten, kdo nakonec tělesně končí, může být druhému člověku svědectvím o lásce, odpuštění, naději. Zdraví není jen záležitost biologická, týká se celé bytosti člověka. Vlastně, jsem zdravá, když žiju s Bohem i bližním v míru a pokoji, když se obnovuje má naděje, když směřuju k naplnění.

Přátelé, nejsme na to sami, On je s námi. – Pokoj Boží je s námi, pokoj Boží necht' s námi zůstává a necht' nás provází. To jsou první Kristova slova velikonočním učedníkům. A zajisté platí i nám! Amen

Můžete si zazpívat (nebo aspoň přečíst) písničku z EZD 684 Učiň mne, Pane, nástrojem

Přímluvy: Hospodine, Pane náš a pro Ježíše i náš Otče, čím bychom byli bez Tebe?

Potřebujeme Tvé světlo, Tvou sílu, Tvůj pokoj. Drž náš život ve svých rukou a osvobod' nás od nepokoje a všeho, co nás svírá k nevydržení. Svým Slovem a svým Duchem to v nás působ. Kéž bychom poznávali Tvou blízkost, když k nám mluvíš a když nám dáváš viditelná znamení své lásky.

Pane, prosíme Tě za místa ve světě, která i v těchto dnech jsou plná nepokoje, smutku a trápení. Prosíme, odpusť nám, když my sami k tomu přispíváme. Prosíme, odpusť nám, když nás přemáhají pochybnosti a pocity, že se zlem, nepokojem, nemocí, nespravedlností ... nic nezmůžeme. Prosíme, dej, ať statečněji vyznáváme, věrněji se modlíme, radostněji věříme a opravdověji milujeme. V důvěře, že nás slyšíš, myslíme na všechny své bratry a sestry ve víře a modlíme se: Otče náš ... Amen

Přijměte povzbuzení na cestu do nového týdne :

V Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. V něm je náš mír, on dvojí spojil v jedno, když spojil zeď, která rozděluje a působí svár. Přišel a zvěstoval mír, mír vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. (Ef 2/14)

Zvěstuji vám Boží požehnání: Pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. - Vaše kroky ať naleznou cestu pokoje. Amen

Můžete si zazpívat (nebo aspoň přečíst) velikonoční písničku z EZ 333 Bůh náš všemohoucí

Ohlášení:

1/ Pokud byste ještě někdo potřebovali roušky, můžete se obrátit na paní Radmilu Vlčkovu, která je ochotně nabízí. Můžete ji kontaktovat na mailové adrese: RadmilaVlckova@seznam.cz

2/Děkujeme za vaše dary, které jsme obdrželi pro náš sbor (ve formě saláru či sbírek) i pro celocírkevní či humanitární účely: na Hlavní dar lásky, který je letos určen na přístavbu ke kostelu v Hranicích na Moravě odesláno 9.500; (momentálně vybráno 6.700); na celocírkevní sbírku na tisk odesláno 2.200 Kč;

Na postní sbírku (pomoc dětem v uprchlických táborech v Libanonu momentálně vybráno 22.200 Kč; na sbírku darů pro Jeronýmovu Jednotu momentálně vybráno 8750 Kč.

3/Zatím nemáme přesné informace o tom, kdy se chystá zrušení omezení pro církevní práci a setkávání. Ekumenická rada církví se chystá na jednání s vládou v této věci. Situace se i zde vyvíjí ze dne na den.

4/ Vzpomínám a pozdravuju všechny vás, kdo máte v dubnu narozeniny a přeju, ať vás Boží blízkost provází a nic dobrého ať vám neschází :-)